

Cinema Casino.—Avui fa quinze dies, en aquest saló, es projectaren les cintes «No vull saber qui ets» i «Dos Mons».

De la primera, en veure'n el títol no ens poguérem estar de dir: Ni nosaltres tampoc. I dormirem tota l'estona, tot i saber que és una opereta molt ben feta.

De la segona, sols podem dir que és la primera barbaritat que ha fet l'Henry Garat. Ai, carat!... Fer drama i amb barba, no li ho perdonarem mai.

Diumenge passat, l'empresa ens encolomà «Il·lusió» i «La seva nit de bodes». No hi anàrem, perquè de la primera ja en sabíem l'argument per boca de la filla de la portera de la redacció i la segona ja l'havíem vista a la capital tres anys enrera i ens figuràrem que el matrimoni ja tindria tres o quatre criatures.

Majestic.—En aquest majestàtic cinema, el dia 5 poguérem admirar novament a Wallace Beery en «Titans del Cel» i a la Jean Crawford en «Pagada». La Jean Crawford, en aquesta pel·lícula no farà cap nou fanàtic; segur.

Les sessions de la passada setmana ja foren tota una altra cosa. «Malalteres de guerra», bastant acceptable i «El darrer «Baró» damunt la Terra», que bé mereix fer-ne uns petits comentaris.

Que el senyor Baró era mestre d'obres, ho sabia tothom; ara, que representés obres i de cinema, ningú ho hauria cregut si diumenge no ens haguessin portat aquesta pel·lícula que el descobreix ben bé.

Trobàrem algú que ens volgué negar que el senyor Baró fos el principal intèrprete, però nosaltres, que som bons fisonomistes, sapiguérem conèixer, encara que en film resultés més «guapo» i s'hagués tapat la calba, al nostre gran mestre d'obres senyor Baró.

Una de les escenes de més relleu de l'obra, és quan la doctora aquella que anava vestida d'esgrima, tenia dintre d'una olla de vidre l'home sintètic, al qual volia donar vida mitjançant els raigs elèctrics. Tot badant, badant, el deixà cremar.

Això, nosaltres ja ho vèiem venir, puix que aquella bona dona, quan era de sa casa, deixava cremar el sopar i quan metgesa, forçosament havia de deixar rostir el malalt.

Centre Catòlic.—Com cada setmana. Funció religiosa i seguidament sant rosari cantat pel divo tenor, Pare Vostè la Burra, Amic.

Orfeó Granollerí.—En la sala triangular del carrer del Pont, el senyor Mitjà, per tots els mitjans possibles, procura aguantar la temporada de quaresma. Si no fos tan esclau de la seva paraula, en Peret Molins, —aquell noi que en els programes hi vol el darrer cognom perquè no el confonguin amb el seu cosí— ja hauria plegat, perquè el senyor Mitjà el fa patir de debò quan representa que es mor en escena.

L'Harmonia.—Harmonia, Harmonia... molta Harmonia, i res mes que Harmonia!...

La Unió Liberal.—El primer diumenge de quaresma tinguérem l'honor de saludar la senyoreta «Luisa Fernanda» que, dit sigui entre nosaltres, la vàrem trobar més flaca que quan anava amb En Pineda.

La setmana passada, l'empresari senyor Cardedeu, ens portà un ramat de cavallets que feien revista amb força solta. Cal esmentar-ne la ballarina flamenca, que repicava de talons amb tanta energia que més d'un espectador exclamà: «Vaia una dona de pit i talons!»

PARSIPHAL

Eissen per strassen für
Gesenzimer auch deutschen

«Xistu» fet expressament perquè disfruti
el senyor Miquel Joseph, que és l'únic que
domina l'alemany a Granollers.

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

ASSEGURANCES DE VIDA, DOTS RENDES VITALÍCIES

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella : Granollers
Plaça d'Angel Guimerà, 6